

Ο Απ. Παύλος σκιαγραφεί την ζωή των Αγίων

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

[adelfotita_58](#) type unknown

Αυτή τη πραγματικότητα της μαρτυρικής ζωής των αγίων σκιαγραφεί με τον καλύτερο τρόπο ο απ. Παύλος στα δύο αποσπάσματα που παραθέτουμε από τις επιστολές του προς τους Κορινθίους. Στο πρώτο περιγράφει τη ζωή των Αγίων Αποστόλων, ζωή θυσίας, περιπέτειας, μαρτυρίου και έσχατης περιφρόνησης. «Δοκώ γάρ ότι ο Θεός ημάς τους αποστόλους εσχάτους απέδειξεν ως επιθανατίους, ότι θέατρον εγενήθημεν τω κόσμω, και αγγέλοις και ανθρώποις. Ημείς μωροί διά Χριστόν, υμείς δε φρόνιμοι εν Χριστώ, ημείς ασθενείς, υμείς δε ισχυροί, υμείς ένδοξοι, ημείς δε άτιμοι. Άχρι της άρτι ώρας και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητεύομεν και κολαφιζόμεθα και αστατούμεν και κοπιώμεν εργαζόμενοι ταίς ιδίαις χερσί· λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι ανεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλούμεν· ως περικαθάσματα του κόσμου εγενήθημεν, πάντων περίψημα έως άρτι». Δηλαδή, «μου φαίνεται πως ο Θεός σ' εμάς τους αποστόλους έδωσε την ελεεινότερη θέση, σαν να είμαστε καταδικασμένοι να πεθάνουμε στο στάδιο. Γιατί γίναμε θέαμα για τον κόσμο, για αγγέλους και γι' ανθρώπους. Εμείς παρουσιαζόμαστε μωροί για χάρη του Χριστού, ενώ εσείς σοφοί χάρις στο Χριστό. Εμείς είμαστε αδύναμοι, ενώ εσείς είστε δυνατοί. Εμείς είμαστε περιφρονημένοι ενώ εσείς είστε τιμημένοι!

Ως αυτή την ώρα πεινάμε, διψάμε, γυρνάμε με κουρέλια, ξυλοδαρμένοι, από τόπο σε τόπο χωρίς σπίτι, και μοχθούμε να ζήσουμε δουλεύοντας με τα ίδια μας τα χέρια. Στους εμπαιγμούς απαντάμε με καλά λόγια, στους διωγμούς με υπομονή, στις συκοφαντίες με λόγια φιλικά. Καταντήσαμε σαν τα σκουπίδια όλου του κόσμου, ως αυτή την ώρα θεωρούμαστε τα αποβράσματα της κοινωνίας» (Α' Κορ. 4,9-13).

Στο δεύτερο απόσπασμα περιγράφει τη δική του ζωή, προδιαγράφοντας και τη ζωή των περισσότερων αγίων. «Έν κόποις περισσοτέρως, εν πληγαίς υπερβαλλόντως, εν φυλακαίς περισσοτέρως, εν θανάτοις πολλάκις, υπό Ιουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρά μίαν έλαβον, τρις ερραβδίσθην, άπαξ ελιθάσθην, τρις εναυάγησα, νυχθήμερον εν τω βυθώ πεποίηκα, οδοιπορίαίς πολλάκις, κινδύνοις ποταμών, κινδύνοις ληστών, κινδύνοις εκ γένους, κινδύνοις εξ εθνών, κινδύνοις εν πόλει, κινδύνοις εν ερημία, κινδύνοις εν θαλάσση, κινδύνοις εν ψευδαδέλφοις, εν κόπω και μόχθω, εν αγρυπνίαίς πολλάκις, εν λιμώ και δίψει, εν νηστείαίς πολλάκις, εν ψύχει και γυμνότητα, χωρίς των παρεκτός η επισύστασίς μου η καθ' ημέραν, η

μέριμνα πασών των εκκλησιών. Τις ασθενεί, και ουκ ασθενώ; τις σκανδαλίζεται, και ουκ εγώ πυρούμαι; Ει καυχάσθαι δεί, τα της ασθενείας μου καυχήσομαι. Ο Θεός και πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού οίδεν, ο ών ευλογητός εις τους αιώνας, ότι ου ψεύδομαι. Έν Δαμασκώ ο εθνάρχης Αρέτα του βασιλέως εφρούρει την Δαμασκηνών πόλιν πιάσαι με θέλων, και διά θυρίδος εν σαργάνη εχαλάσθην διά του τείχους και εξέφυγον τας χείρας αυτού». Δηλαδή, «μόχθησα πιο πολύ, φυλακίστηκα περισσότερες φορές, με χτύπησαν με αφάνταστη αγριότητα, κινδύνεψα πολλές φορές να θανατωθώ. Πέντε φορές μαστιγώθηκα από Ιουδαίους με τα τριάντα εννιά μαστιγώματα. Τρεις φορές με τιμώρησαν με ραβδισμούς, μία φορά με λιθοβόλησαν, τρεις φορές ναυάγησα, ένα μερόνυχτο έμεινα ναυαγός, κινδύνεψα σε ποτάμια, κινδύνεψα από ληστές, κινδύνεψα από τους ομογενείς μου Ιουδαίους, κινδύνεψα από τους εθνικούς, πέρασα κινδύνους σε πόλεις, κινδύνους σε ερημιές, κινδύνους στη θάλασσα, κινδύνεψα από ανθρώπους που υποκρίνονταν τους αδελφούς. Κόπιασα και μόχθησα πολύ, ξαγρύπνησα πολλές φορές, πείνασα, δίψασα, πολλές φορές μου έλειψε τελείως το φαγητό, ξεπάγιασα και δεν είχα ρούχα να φορέσω. Εκτός από τα άλλα είχα και την καθημερινή πίεση των εχθρών μου και τη φροντίδα για όλες τις εκκλησίες. Ποιανού η πίστη ασθενεί και δεν ασθενώ και γώ; Ποιός υποκύπτει στον πειρασμό και δεν υποφέρω και γώ; Αν πρέπει να καυχηθώ, θα καυχηθώ για τα παθήματά μου. Ο Θεός και Πατέρας του Κυρίου Ιησού Χριστού – ας είναι ευλογημένο το όνομά του στους αιώνες – ξέρει ότι δε λέω ψέματα. Στη Δαμασκό, ο διοικητής – εκπρόσωπος του βασιλιά Αρέτα έβαλε φρουρούς σε όλη την πόλη για να με συλλάβει. Μέσα όμως από ένα άνοιγμα του τείχους με κατέβασαν με καλάθι και ξέφυγα από τα χέρια του». (Β΄ Κορ. 11, 23-33)

Πηγή: «Οι άγιοι και τα χαριτόβρυτα λείψανά τους», Έκδοση Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος, Ναύπλιο